

## μποσ(ι)κάρω

**μποσ(ι)κάρω**, ρ. [<μπόσ(ι)κος + κατάλ. -άρω]. **1.** ξεσφίγγω, χαλαρώνω: «μποσικάρισε το σχοινί κι έφυγε το σκυλί». **2.** ελαττώνω, χαλαρώνω την προσοχή μου: «μόλις μποσικάρω λιγάκι, κάνει ο καθένας του κεφαλιού του». **3.** χαλαρώνω ψυχικά: «τώρα έχει μεγάλη στενοχώρια και δε θέλει να δει κανέναν, μόλις μποσικάρει όμως, θα σε δεχθεί».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας